

زندگی شکفت انگیز زنبور عسل

دروسیستم جمعی

دکتر ابوتراب نقیسی

(رئیس سابق دانشکده پزشکی اصفهان)

نظری اجمالی به مقالات گذشتہ

« تفکر » در آیات قرآنی را در چهار قسمت شرح میدهیم که قسمت اول آن مربوط می شود به « تفکر در شناخت طبیعت و محیط زندگی انسان » در این قسمت چهار آیه مورد بحث قرار می کرد که در بند « الف » آیه ۸ سوره پروردۀ درباره تفکر در خلقت آسمان و زمین و در بند « ب » آیات ۱۱ و ۱۰ سوره نحل درباره نزول باران در رشد گیاهان و در بند « ج » آیه ۳ سوره رعد قسمت هایی دیگر از طبیعت محیط یعنی « اکوسیستم » و پیدایش و رشد و تحول ماده مختلف آلی و غیر آلی و بالاخره در بند « د » آیه ۶۹ سوره نحل را در باره زندگی زنبور عسل یکی از شگفت ترین نشانه های زندگی اجتماعی حیوان بحث کردیم و در این بند بعضی از مختصات مربوط به آن و از آن جمله مستله « وحی » به آن را در دیدیم - و اینک در دنیالهای سایر خصوصیات این حیوان از دیدگاه های مختلف در طی مقالات آینده شرح داده می شود :

سال نوزدهم شماره ۵

خداوند در این آیه مبارکه * مارا متوجه بعضی خصوصیات زندگی زنبور عسل می‌کند که چون مسلمان حکمت‌های آموزنده‌ای در طرز زینش انسان از جهان و طبیعت در بردارد و راهنمای زندگی اجتماعی انسان‌ها ممکنست قرار گیرد باید مخصوصاً بدان‌ها توجه شود و این خصوصیات عبارتند از :

اولاً مسکن زنبور عسل که در کوه‌ها و درختان و خانه‌ها است .

ثانیاً خواراک آن که از میوه‌ها و گل‌ها باید باشد .

ثالثاً روش زندگی اجتماعی اووراهه‌ائی را که باید پیماید .

رابعآ عسل سازی

خامساً خواصی که عسل برای آدمیان دارد .

بنابراین بجا خواهد بود اگر ما زندگی زنبور عسل را از نقطه نظرهای بالا مورد بررسی قرار دهیم ، ولی این نکته را لازم است بادآورشویم که مقصود ما در این مختصر زنبور عسل شناسی نیست که آن خود علمی مخصوص است و خداوند هم از مانع خواسته است که همگی ما در زنبور عسل متخصص شویم بلکه بعنوان تسمی از جهان شناسی انسان ، نظرمارا به خصوصیات نامبرده جلب کرده و ماهم همانها را بررسی نموده و سپس خلاصه نتایجی را که در راه این هدف یعنی جهان بینی اسلامی بدست آورده‌ایم عرضه می‌کنیم :

اولاً زنبور عسل از نظر مشخصات فیزیکی - شناسائی انسان از زنبور عسل به زمانهای بسیار قدیم بر می‌گردد بطوری که در یکی از غارهای قدیمی « والانسیا » در اسپانیا آثار حجاری شده انسانی است که از دیوارهای احتمالاً برای جمع آوری عسل بالا می‌رود و زنبورها در حال حمله به آن هستند و این غار متعلق به دوران پالئولیتیک یعنی دوره پیش از منگی در حدود یک صدهزار سال قبل است - همچنین در آثاری که در مصر بدست آمده نشان می‌دهد که در حدود ۳۰۰۰ عسال قبل از میلاد مسیح مصریان صنعت پرورش زنبور عسل را می‌شناختند و این کار در قرن سوم قبل از میلاد در دره نیل رواج کامل داشته زنبور عسل در قاره جدید (آمریکا) ظاهر آشناخته نشده و فقط در قرن ۱۷ از راه اروپا بوسیله انسان بدان قاره برده شده است . انواعی زنبور عسل بصورت وحشی مخصوصاً در هندوستان و کوههای هیمالیا زندگی می‌کنند که بعضی از آنها بصورت انفرادی ممکن است باشند .

مسکن آنها در خانه‌هایی است که بطور طبیعی در شکاف درختان و صخره کوهها می‌سازند و یا در خانه‌ها و درختان با غذا که بوسیله انسان در دسترس آنها قرار داده شده است - بقول هوچینسون (Huchinson) زنبور عسل تنها حشره‌ایست که بوسیله انسان اهلی شده و مورد استثمار قرار گرفته بدون اینکه آزادی عمل زندگی طبیعی او را او گرفته شده باشد *

* آیه ۶۹ سوره النحل

خانه آن ازش گوشه های منظمی از موم ساخته شده که بتوحوم اهرانه ای در کمال صرفه جویی بهلویه بهلوی هم بطور عمودی بهم چسبیده ترا ردارد و بطوری که هر خانه ای افقی است و ظاهراً بنظر می آید که این نحوه خانه ها برای نگاهداری عسل نامناسب باشد ولی عملاً بعلت چسبندگی خاص عسل این نحوخانه سازی بسیار مفید و مؤثر است.

موم بوسیله زنبوران کار گر ساخته می شود و برای ساختن آن مقادیر معتبر بهی عسل باشد مصرف شود (برای ساختن یک کیلو گرم موم باید بین ۱۶ تا ۲۰ کیلو گرم عسل مصرف شود) بدین طریق که موم خام بصورت ورقه های نازکی از قسم عقب شکم زنبور کار گر بیرون آمده و سپس بوسیله فکین او کلافه شده و بصورت پرده موئی سازنده خانه در می آید. معمولاً فقط یک زنبور ماده کامل در هر کن堂 وجود دارد که بنام «ملکه» نامیده می شود که در حقیقت مادر بزرگ یاتها مادر زاینده همه افراد کندو است این ملکه فقط یک مرتبه در تمام عمر چندین ساله (۶ - ۷ ساله) خویش آنهم درین هر واژجنت گیری می کند و در نتیجه این جفت گیری در این مدت تخم های بارور شده را در خانه ها می زبرد و قدرت تخم گذاری او فوق العاده شکفت انگیز است بطوری که در مدت یک روز در اوائل بهار یا اوخر هائیز ممکنست ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ تخم بگذارد و در بعضی شرائط اختصاصی ممکنست تا ۵۰۰۰ تا در روز هم بگذارد. تخم هائی که بارور نشده اند زنبور عسل های نریا Drone را به وجود می آورند.

تمام لاروهای زنبور (دوره کرم شدن زنبور که از تخم بیرون می آید) در دو سه روز اول از ماده ژله ماننده بنام «ژله شاهانه» که از خدد حلقی کار گران ترشح می شود تغذیه می کنند و از آن پس خواراک کلیه زنبورهای کار گرو نراز گرد و شیر گل ها خواهد بود مگر «ملکه آپنده» که خواراکش همیشه از «ژله شاهانه» می باشد و همین اختلاف خواراک نه اختلاف باروری تخم است که سبب اختلاف در آپنده زنبور می شود که یکی بصورت کار گرد می آید (چون همه کار گران ماده اند اماقابل باروری نیستند) و دیگری بصورت ملکه در می آید طول مدت زمانی که یک زنبور از موقع تخم گذاری تا موقع بلوغ لازم دارد برای کار گر ۲۱ روز برای ملکه ۱۶ روز و برای نر ۲۶ روز است و طول مدت کاریک کار گر بالغ در مدت شیره گیری بین ۴ - ۶ هفته است و در مدت زمستان عمامه یا پیشتر است.

نرها تاما دام که شیره گل بحدو فور وجود دارد در کندوزندگی کرده و قابل تحمل اند اما بمحض اینکه میزان این شیره شروع به کم شدن کرد آنها مورد قتل عام قرار میگیرند. بدین طریق که به اجبار از کندو بیرون رانده شده و در نتیجه بی غذائی در بیرون کندو محکوم به مرگ خواهند بود زیرا این زنبورهای نرازنظر خواراک تابع شیره گلی هستند که کار گران

برای آنها تهیه می کنند و وقتی در بیرون کندو کارگری در دسترس نباشد از بی غذائی خواهد بود. تعداد زنبورهای کندو در حد اعلای رشد به تدریج از ۰،۰۰۰ تا مت加وز است و کندهای تازه بوسیله جابجا شدن ملکه و پیروانش به کندهای دیگر پرورش می یابند که آنرا مهاجرت گویند با عزم ملکه و عده ای از کارگران به کندهای جدید یکی از دختران ملکه Swrrn می آید این شاهزاده خانم یا ملکه آینده کلیه خواهران بعدی خود را که هنوز در آن خانه محبوس اند بانیش زدن می کشد تا یکه تازخانه جدید شود . چیزی که زنبور عسل را از نظر ساختمان از زنبورهای خانواده نزدیک باو (زنبور معمولی - زردی و سرخی) جدا می سازد تفاوت های ساختمانی است که پانوی تغذیه اوارتیا پیدا می کند زیرا تغذیه زنبور عسل برخلاف همکاران دیگر خوبیش که از حشرات و پروانه های دیگر است از شیره و گرده گیاهان است در نتیجه تغییرات زیر در ساختمان بدنه آنها انجام می کیردا لایه های آنها دارای پشم های بیشتر می شود که گرده بیشتر به آن بجسبد و ثانیاً قسمتی از بندی های آنها کلفت و بهن می شود تا گرده بخود بگیرد و ثالثاً زبان آنها دراز تراست و در درون گل فرومی روید و روابعاً جدار معده آنها قابلیت اتساع بیشتر دارد و شیره زیاد تری را می تواند نگاهدارد و بالاخره این معده دارای عضلات محکم تری است که بتواند شیره گیاه را بصورت عسل به بیرون قسی کند و بر گرداند .

شیره گیاهان که از گرده نری گل بدست می آید بوسیله زنبور مکیده شده و در شکم آن تحويل و تحوال یافته به عسل مصبنی تبدیل شده و بعد به خارج در درون خانه های کندو بر گردانده می شود ساختمان شیمیایی عسل باشیره گیاه مکیده شده فرق دارد و در نتیجه خواص آن هم باشیره گیاه تفاوت دارد .

چند اطلاع تازه که جدیدآ بوسیله کارل فن فریش (K.V.Frish) کشف شده قابل تذکر است یکی آنکه زنبور عسل رنگ های سیاه و قرمز را تفاوت نمی گذارد و رنگ زرد را با انار نجی و سبز و رنگ آبی را با پنهان نیز فرق نمی گذارد ولی آبی سبز را لزآبی زرد تشخیص می دهد . بالاخره رنگ ماورای پنهان را که بچشم انسانی قابل رویت نیست ، زنبور عسل تشخیص می دهد و می بیند .

دیگر آنکه وقتی يك زنبور کارگر گیاه مطبوع و پرشیره ای را کشف کرد برای اینکه موضوع را به همگنای خود بفهماند و مخصوصاً فاصله آنرا نشان دهد دو نوع رقص انجام می دهد یکی رقص « گرد » است و آن وقتی است که منبع غذائی نزدیک است ولی اگر این منبع دور تراز ۱۰۰ متر باشد نوعی دیگر رقص انجام می دهد که بنام رقص « تکان دار » یا قدرار

موسومست (زیرا در این نوع رقص شکم بسرعت از یک طرف بطرف دیگر تکان می‌خورد) و شگفت‌انگیز‌آنست که فاصله محل غذا را بوسیله تعداد تکان‌هایی که در رقص وجود دارد نشان می‌دهد و هرچه فاصله دورتر باشد حرکات رقص کندتر می‌شود از نظر تعیین جهت محل غذا نیاز روى قسم مستقیم تکان رقص می‌توان تشخیص داد بطوری که اگر رو به بالا باشد جهت غذارو به خورشید است و اگر رو به پائین باشد جهت آن از خورشید دور می‌شود سایر زنبورها از روی نحوه رقص‌های دوگانه‌ای کارگر «گل‌باب» و همچنین از روی بوی گرده گلی که به‌پای او چسبیده و از روی عسلی که بیرون داده است بسرعت محل غذا را یافته و بسمت آن حرکت می‌کنند بالاخره نکته دیگری که این دانشمند روشن کرده است آنست که زنبور عسل می‌تواند با پلازماسیون (تجزیه) نور خورشید راه خود را جهت یابی کند.

با همه اینها نکات بسیاری در زندگی این موجودات عجیب وجود دارد که باید در آینده کشف و شناخته شود و از آن حکمت‌های دیگر آموخته شود.

بالاخره باید دانست همانطور که گفته شد همه اینواع زنبورهای عسلی اجتماعی نیستند و ۹۵٪ آنها معمکنست بصورت انفرادی زندگی کنند و در آنها زنبورمادر منحصر آکار ساختمند خانه و مکیدن شیره گل و تخم‌گذاری و تهیه عسل ذخیره را بعده دارد و پس از اینکه تخم خود را در خانه گذاشت و عسل را نیز در آن نهاد در خانه را بسته و خود بیرون می‌رود و تخم‌ها درون کندوی بسته (مانند حشراتی که از گزیدن برگ بعضی درخت‌ها برآمدگی بوجود می‌آورند که مازو می‌سازد و یا بنام درخت پشه موسومست که نوعی مازو است) رشد کرده کرم شده و پیله بسته و حشره بال دار بالغ شده کندو را سوراخ کرده بیرون می‌رود و حال آنکه زنبور اجتماعی همیشه در میان همگنایان خود زندگی می‌کنند و آنچه قرآن بهادستور مطاع العداده همان «زنبور عسل اجتماعی» است که مورد استفاده انسانها قرار گرفته و باید حکمت‌های آن آموخته شود جنده زنبور کارگر از همه کوچکتر و از تریزگترو بهن ترو چشم‌های برجسته‌تر و ماده باریک‌تر و درازتر است و آن زنبور عسلی که معمولاً می‌بینیم همان کارگر است که از همه کوچک‌تر و لیپر کارتر است.

